

CECILE VAN DER HEIDEN

thank you dear

TIJD

De driedimensionale foto (!!) die we van Cecile op haar 65ste verjaardag kochten heeft zij meedogenloos maar maak voorzien van een kleurig abstract-expressionistisch epoxy-druipsel. Daardoor zie je de oorspronkelijke voorstelling niet meer in zijn geheel, maar wel fragmenten ervan, met porzelige hondjes (of katjes) op de foto. Ik moet daar vaak stilletjes om grinniken. Opgewekt iconoclasmie, alleen wil Cecile niets vernietigen maar voegt ze een extra laag toe aan iets wat notabene al driedimensionaal van zichzelf is.

Was het niet Kandinsky die tot zijn abstractie kwam door zijn schilderij ondersteboven op zijn ezel neer te zetten? Ik moet bekennen dat ik dat ook met dit schilderijtje van Cecile doe en er dan weer helemaal anders tegenaan kijk. Het staat op een Chinese broodkast. Op ooghoogte om geregeld je blik te kruisen.

Chris Reinewald, Jolanda Rovers

WERELDREIZIGSTER WORDT INWIJKELING

1958: 'Toen ik klein was wilde ik zeeman worden. ik stond in de tuin van ons huis en boog eerbiedig naar alle windstreken. Mijn vader sloeg me vanaf een afstandje gade en vroeg mij wat ik met dat bulgen bedoelde. "Papa..." antwoordde ik, "als ik groot ben... dan wil ik overal naar toe in de wereld." Mijn vader lachte. "Cecile, als je dat écht wilt, dan gebeurt het!" verzekerde hij me.'

1970-75: 'Nadat ik op de Rietveld Academie afstudeerde op de afdeling monumentaal textiel – niet bij schilderen dus – wilde ik wel eens kritiek op mijn werk horen. Mijn docenten gaven die amper. Daarom ben ik naar de Ateliers gegaan. Mijn docent Herman Scholten op de Rietveld Academie zei waarschuwend tegen mijn moeder: "Uw dochter heeft ruimte nodig. Zoek een groot atelier voor haar." Mijn afstudeerproject was een stuk textiel van 1 x 7 meter dat je op een rek op je rug droeg en afrolde. Eigenlijk was het een weg die Jezelf meenam.'

2008: 'In Xiamen, China werkte ik als artist in residence. Tussendoor maakte ik een uitstapje naar Hong Kong. Op de Star Ferry, de veerboot daar, liep ik Hans Wijers, ceo van AkzoNobel, tegen het lijf. ik stelde mij voor: "ik ben Cecile van der Heiden, de kunstenaar van wie u een werk op uw kamer heeft hangen." Wijers moest lachen. "O ja, dat moole, plastic dingetje," zei hij'

Je hebt illustere voorgangers. Zowel Charles Boudelaire als W.F. Hermans verlieten hun vaderland om zich als inwijkeling – mooi Vlaams voor immigrant – voor enige tijd in Brussel te vestigen. Waarom jij?

'Er wordt vaak gedacht dat ik iets ontvlucht of hier een geheim heb. Niet waar. In Nederland heb ik niets om van weg te lopen. Anders dan in Amsterdam of Den Haag weet niemand in Brussel wie ik ben of wat ik doe. Geen kunstscene waar ze over je praten zonder je te kennen.